

Ut menti horraui.

①

Ut mentin horraui
Piosissa benne.
Eki meg pillantya
Meg borrad a kelke.

Peretö horrad szi.
Ely meg itt egy percip.
E horraui emlekeret.
An itt történetek.

Balesat, és vigp.
Jfyi élettemek.
Örök büt, beinert.
Hagytem, sziükimnek.

Mem en vaggok első.
Mem is az utolsó.
De mindig hiába
A fegy el mertető szi.

Szeretel² is aládod
Jhe vesed, barátod.
De ha el vesited
Soha nem találd.

②

Peretö gondolkoss!
És tanul belőle.
Figyais saját magad.
S, mások életére.

Süvegimé

5
Rén, réu néce
Mért réu néce
Víz más vályujába
Vér más oldalába
/ Hegedű /

Mim^u való a löfej a
mölöbe? / paplónal /

~~Mi a különbség a
képes és a fejti között.
A képerleppel csak a
egyik fele képes, de hogy
egy fejti mire van képes.~~

Kezben volt az a táncot, az
kara írni megáll. / Haza a /

magi a szája, imi hős.
Szék a gáza mint a rics.

Amint írni mind elvén, / töltés / (3)

Vas a feje fa a lába
Táncot ar ember márkába / halapács /
se here se lába még is orditva jön a világra
/ fűg /
Szaját nyitja de nem éhes.
Mindig harap, soha nem meg. / harapófogó /

Erdőn terem, porton mosdól
Vízben él és túrban pusztul / csónak /
Fukkot se hall, bákis mondja
A tület a hátán bordja. / fele /

Erdőn terem, sőtén írni minden hármál potom
verik / szita /

Elöl mēn a fejnyeske
Utanna a fehēne
Farka jil van hōtre /tū/

Kiir voltan lāye,
annat vaqyō a vyē
meret megem a en jiane
anyānnak az ure.

Az anyja mēg meg sem
mūletik a jia mēn a
hōrtetejen jōn /jist/

Mi a kiltōntōreg a ^{lōndō} lōndō a
zabiqy a kōst?
A kōndōnak van csapja,
a zabiqy a kōst nūcapja.

Hedves utas! Szerlek áll meg itt egy percre.
 É keskeny his ösvény, égs forrás hor veszt le.
 melynek körny crete, pihenésre csábit.
 És az erdő szelvénye oszosságnak szamit.

II.

É his forrás vizet fel vidamit, frissit.
 Tudom hogy be térsz majd, ha bog közelebb jársz itt.
 É his ebből itt ah ahhorát kacagtak.
 Hogy a vadak etárol messze el szaladtak.

III. erre nem is

okóta a vadasság (innen messze) járnak.
 É nem is ám vadra szökés a vadasságnak.
 Jegy erdő forrásnak egy citty ános a neve.
 Okágyon szípen heitelt a jáhat nevé d tele.

IV

Elveszt hát a szendet.
~~Be tavasza vadat~~, hálót a madár dalát.
 É pihenést kíván egy természet barát.
 Önmimmel gondoly majd mindig e szíp tágra.
 Így bucsúimk töled, az szessent látásra.